

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411207943
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8411207943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členiek senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: P.B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. J. XXXX/XX, S., proti žalovanému U. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/X, S., t. č. L. S. - B., o zaplatenie 2.200,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/186/2011-49 zo dňa 9. septembra 2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 2.200,- EUR s 9 % úrokom z omeškania od 18.11.2011 do zaplatenia v mesačných splátkach po 100,- EUR, splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok. Žalovaného zároveň zaviazal zaplatiť súdny poplatok vo výške 175,- EUR Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Kežmarku v 10. mesačných splátkach po 17,50 EUR, splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami §§ 80 písm. b), 488, 489, 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom a účinnom znení (ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení uviedol, že nárok žalobkyne bol dostatočne preukázaný a odôvodnený. Vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s potvrdením o vklade zo Slovenskej sporiteľne a.s., výzvami na vrátenie dlhu, mailovou komunikáciou medzi žalobkyňou a svedkyňou Q. X., mal prvostupňový súd v konaní za preukázané, že žalovaný dňa 30.09.2010 uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo požičanie peňažnej sumy vo výške 2.200,- eur žalovanému formou priameho vkladu na jeho účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s.. Z pripojeného potvrdenia banky je táto skutočnosť bez akýchkoľvek pochyb preukázaná, keďže z potvrdenia je zrejmé, kto vložil, kedy, na či účet, akú sumu peňazí, v presne vymedzených bankovkách, teda že tak učinila žalobkyňa a žiadna iná osoba, a že peniaze boli vložené na účet žalovaného. Tieto skutočnosti potvrdili aj výpovede žalobkyne, žalovaného a svedkyne Q. X.. Z ich výpovedí mal taktiež preukázané, že malo ísť o krátkodobú pôžičku, ktorú mal žalovaný ešte v ten istý deň vrátiť žalobkyni. Žalovaný nepoprel, že mu boli požičané peniaze, poprel však to, že to bolo od žalobkyne a uviedol, že tieto peniaze vrátil práve svedkyni Q. X., čo táto ale poprela. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že peniaze ešte v ten istý deň večer vybral z banky a osobne ich doniesol svedkyni Q. X., tu súd poukázal na tú skutočnosť, že zmluvnými stranami

predmetnej zmluvy o pôžičke boli žalobkyňa a žalovaný, nie svedkyňa Q. X., z čoho vyplýva, že aj keby žalovaný nejaké peniaze odovzdal svedkyňi, nemohlo by sa to považovať za riadne a včasné splatenie pôžičky žalobkyňi, keďže žiaden z účastníkov konania ani svedkyňa neuviedli, že by sa pri uzatváraní zmluvy o pôžičke boli dohodli na tom, že žalovaný dlh splatí tak, že namiesto žalobkyňi bude plniť svedkyňi. Prvostupňový súd na základe týchto skutočností nevykonal ani dôkaz navrhovaný žalovaným, teda nepožiadala Slovenskú sporiteľňu a.s. o výpis z účtu žalovaného, z ktorého by bol zrejmý pohyb na účte žalovaného v daný deň. Súd poukázal aj na tú skutočnosť, že samotný výber peňazí by nedokazoval to, že tieto žalovaný preukázateľne odovzdal svedkyňi. Na základe takto zistených skutočností prvostupňový súd žalobe žalobkyne vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal vrátiť žalobkyňi sumu 2.200,- eur s príslušenstvom, ktoré tvorí úrok z omeškania. Keďže žalovaný sa nachádza v ústave na výkon trestu odňatia slobody, umožnil mu súd splácať peňažné plnenie v mesačných splátkach po 100,-eur vždy do 25-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ustanovenia § 148 ods. 1 OSP s tým, že súdny poplatok za návrh na začatie konania nebol zaplatený, preto uložil neúspešnému účastníkovi konania - žalovanému, aby súdny poplatok vo výške 175,- eur zaplatil Slovenskej republike na účet Okresného súdu Kežmarok, keďže štát má právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Túto povinnosť umožnil žalovanému splniť v mesačných splátkach po 17,50 eur vždy do 25-teho dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal neúplné zistenie skutkového stavu.

Vzhľadom na to, že odvolanie neobsahovalo náležitosti podľa ustanovenia § 205 ods. 1 a 2 O.s.p. vyzval prvostupňový súd odvolateľa na ich doplnenie uznesením č.k. 2C/186/2011-53 zo dňa 6.12.2013.

Odvolateľ následným podaním opätovne namietal neúplne zistený skutkový stav nevykonaním navrhnutých dôkazov, a to výsluchom svedka V. R..

Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu zotrvala na podanom návrhu a žiadala potvrdiť napadnutý rozsudok.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania. Postupoval tak v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p.. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu zodpovedajúco ust. § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p.. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Bol teda viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený, ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou sú len prípadné vady konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, ako i s vykonaným dokazovaním, pričom dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., v znení účinnom od 15.10.2008, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré považuje za správne.

Odvolačný súd viazaný dôvodmi odvolania sa zaoberal odvolacou námietkou žalovaného spočívajúcou v nevykonaní dokazovania navrhovaného odvolateľom.

Z obsahu zápisnice z pojednávania pred Okresným súdom Kežmarok zo dňa 9.9.2013 odvolací súd zistil, že po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. ani jeden z účastníkov nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, preto prvostupňový súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Odvolačný súd na margo odvolacej námietky žalobcu zdôrazňuje, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov konania tak, že by bol povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Súd je oprávnený posúdiť všetky dôkazné návrhy a rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná. Nevykoná predovšetkým dôkazy, ktoré nemôžu smerovať k zisteniu skutkového stavu veci, ako aj dôkazy, ktoré sú zjavne navrhované len preto, aby bol účelovo predĺžený spor.

Súd prvého stupňa náležite vykonal dokazovanie zistením skutočností nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Podstatným bolo zistenie, že k pôžičke medzi žalobkyňou a žalovaným došlo, čo bolo preukázané z pripojeného potvrdenia z banky a aj zo samotných tvrdení žalobkyne a žalobcu. Zároveň z predloženého spisu má aj odvolací súd za to, že žalovaný neunesol bremeno tvrdenia ohľadom skutočnosti, že predmetnú pôžičku žalobkyni vrátil.

Naviac mimo faktu, že žalovaný mal možnosť navrhnúť vykonanie dokazovania do vyhlásenia uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené po poučení súdom v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. na pojednávaní konanom dňa 9.9.2013, odvolací súd poukazuje na to, že účelom navrhovaného dokazovania výsluchom ďalšieho svedka nemalo byť zistenie skutočnosti, či bola pôžička dlžníkom vrátená veriteľovi, tak ako to spomína ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka, ale zmena spôsobu plnenia (tretej osobe), ktorú táto tretia osoba v konaní zásadne poprela, preto vykonanie ďalšieho dokazovania vzhľadom na neunesenie bremena tvrdenia žalovaným nemá opodstatnenie.

Odvolačný súd po preskúmaní rozhodnutia a konania ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že prvostupňový súd náležite a správne zhodnotil skutkový stav a vyvodil z neho správne závery, preto stotožniac sa s jeho dôvodmi v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil prvostupňové rozhodnutie v napadnutej časti ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého žalovaný ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobkyni žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto jej náhrada priznaná nebola.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3.0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.